

blev anskaffet, havde vi denne Sag til en meget omfattende Forhandling baade i Finansudvalget og her i Tinget, og den daværende Formand for Finansudvalget, den nuværende Forsvarsminister, var netop en af dem, som den Gang holdt ivrigt paa, at et Skib som dette skulde ind under Flaadens Nybygningskonto, og at der dertil skulde bruges af de Penge, som vare bevilgede til denne Konto. Højres daværende Minister, Hr. Ravn, var imod det. Han ønskede ikke, at Flaadens Nybygningskonto skulde anvendes i dette Øjemed, men det viste sig, at det var det fornuftige og gode Standpunkt, som den daværende Finansudvalgsformand, den nuværende Forsvarsminister, stod paa, der sejrede. Hr. Ravn og Højres Parti maatte bøje sig og tage Skibet „Beskytteren“ netop paa den Konto, hvor den daværende Formand for Finansudvalget ønskede, det skulde indføres. Jeg siger, at det var et godt og fornuftigt Standpunkt, som Venstre den Gang stod paa, og Venstre sejrede i denne Sag. Desværre ser jeg, at Venstre nu har forladt dette Standpunkt, men det gælder for øvrigt om saa mange andre Standpunkter, Venstre tidligere har haft. De forlade det ene efter det andet. Her ere de gaaede over paa det Standpunkt, som blev forfægtet af Højre, saa nu skal Sagen altsaa gennemføres paa den Maade, som Højre havde ønsket den ordnet paa.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger vedrørende Bevillinger til Orlogsværftets Arbejdere, til de 6 Hornblæsere og til Orlogsværftets Politi. Dette Løntillæg af 20 Øre daglig eller i alt 33,000 Kr. til 550 af Orlogsværftets Arbejdere har haft en meget omtvistet Skæbne. Det blev i Fjor fremsat af den daværende Marineminister, Hr. Jøhnke. Hr. Jøhnke har blandt andet haft den Fortjeneste i sin Ministervirksomhed, at han med Ihærdighed har søgt at forbedre sine undergivnes, og da navnlig de daarligst lønnede undergivnes, nemlig Orlogsværftets Arbejderses Stilling. Han fremsatte i forrige Samling et Forslag til Finansudvalget om at give dem et Lønningstillæg af 20 Øre daglig eller 60 Kr. om Aaret for hver Arbejder. Desværre lykkedes det ikke at faa dette Forslag gennemført. Venstre i Rigsdagen satte sig imod det. De eneste, som støttede Forslaget, vare vi Socialdemokrater. Da det ikke kunde gennemføres, idet Flertallet jo er den store mægtige Magt her i Tinget, blev Forslaget taget tilbage og kom ikke til Afstemning. Daværende Marineminister Jøhnke fremsatte saa For-

slaget paa ny og satte det ind allerede paa det i Efteraaret forelagte Finanslovsforslag. Vi havde derfor det bedste Haab om, at denne Bevilling vilde blive gennemført uden videre Omtale og uden Strid, og at man fra alle Sider vilde være enig om at give Orlogsværftets Arbejdere disse 20 Øre om Dagen. Men det skete helt anderledes. Til Finanslovens 2den Behandling foreslog man fra Flertallets Side at stryge denne Bevilling, og ved Afstemningen sejrede dette Forslag, saa at Hr. Jøhnkes Forslag ikke blev gennemført. Skønt hans Efterfølger, den nuværende Marineminister, havde optaget og anbefalet Forslaget, lykkedes det ikke at faa det gennemført. Vi se altsaa, hvor mægtigt, hvor selvstændigt Folketinget kan være ved visse Lejligheder over for Ministrene, at selv om to Ministre kæmpe for at gennemføre et Lønningstillæg af 20 Øre daglig, ere de dog ikke i Stand dertil. Naar det ærede Medlem fra Løvel og hans Folk sætte sig imod det, blive saadanne Ministerforslag nedsablede. Men nu sker jo det heldige, det glædelige, det overraskende, at dette Forslag gaar igen til 3die Behandling og i Aftes bliver anbefalet af den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Løvel. Nu tør man vist sikkert gaa ud fra, at Orlogsværftets Arbejdere ville faa disse meget omstridte 20 Øre.

Der er imidlertid noget højst mærkeligt ved hele denne Sag, som jeg nu skal dvæle lidt nærmere ved. Vi havde en noget lignende Sag til Behandling i Aftes. Det var et lille beskedent Løntillæg til Statens Skovarbejdere. Ved denne Lejlighed udtalte den højterede Landbrugsminister, at Statens Skovarbejdere ikke maatte faa noget Tillæg, han vilde ikke stille Forslag om det, han vilde fraaade, at de fik det, og Grunden til, at de ikke maatte faa det, var, at han var fornærmet paa Socialdemokraterne. (*Landbrugsminister* [Ole Hansen]: Det er jo ikke sandt!) Naa, ikke fornærmet; det glæder mig at høre, at den højterede Minister ikke er fornærmet paa os, men det var dog af Hensyn til den Stilling, som vi Socialdemokrater havde indtaget, at Skovarbejderne ikke maatte faa dette meget beskedne Løntillæg. (*Landbrugsminister* [Ole Hansen]: Det er jo et fuldstændig urigtigt Referat). Det er fuldstændig rigtigt, og det vil Rigsdagstidenden bevise. Den vil bevise, at Skovarbejderne skulde straffes, at Ansvarer skulde lægges over paa os Socialdemokrater, det var vor Skyld, at de ikke fik det lille Løntillæg, som der